

Sygnatura akt XII C 2051/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Lehmann

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 r. w Poznaniu sprawy z powództwa

(...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W., ul. (...), (...)-(...) W.

przeciwko E. B., zam. ul. (...), (...)-(...) P.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 96.131,43,-zł z ustawowymi odsetkami płatnymi od dnia 8 października 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Umarza niniejsze postępowanie w zakresie kwoty 4.335,58,-zł.

III. Kosztami niniejszego postępowania obciąża pozwaną i w związku z tym:

a. zasądza od niej na rzecz powoda 5.024,-zł z tytułu zwrotu uiszczonej przez niego opłaty sądowej oraz kwotę 3.617,-zł z tytułu zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa.

SSO Zofia Lehmann

Sygn. akt XII C 2051/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 6 listopada 2014 r., wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w L. w dniu 6 listopada 2014 r., powód **(...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.** wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i o zasądzenie od pozwanej **E. B.** na rzecz powoda kwoty **100.467,01 zł** wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) S.A. jako poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) S.A. umowy kredytowe z dnia 18 kwietnia 2007 r. i z dnia 3 lipca 2007 r., na podstawie których bank oddał do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne w ustalonej umowie wysokości, zaś pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Pozwana nie wywiązała się jednak z przyjętego na siebie zobowiązania w związku z czym bank wypowiedział jej wskazane umowy kredytowe. Następnie kredytodawca wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzający w nim wysokość wymagalnych roszczeń przysługujących mu wobec pozwanej. Z wniosku pierwotnego wierzyciela prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym, zaopatrzoną w klauzulę wykonalności. Powód podniósł, że w dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aport do firmy (...) Spółka z

ograniczoną odpowiedzialności Spółka komandytowa – wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie tego wkładu odbyło się poprzez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego, a każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności, stanowiącym załącznik do tego aktu. Z kolei (...) Sp. z o.o. Sp. k. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w dniu 24 października 2014 r. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której spółka ta zwolniła się ze zobowiązania wobec powoda poprzez spełnienie innego świadczenia, tj. poprzez przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., a wniesionych aportem do tej spółki w dniu 8 października 2014 r. W rezultacie tej transakcji na powoda została przelana wierzytelność objęta niniejszym pozwem. Potwierdzeniem skutecznego nabycia tej wierzytelności jest wyciąg z aktu notarialnego z dnia 8 października 2014 r. wraz z wykazem wierzytelności oraz umowa o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014 r. Powód nabył zatem od pierwotnego wierzyciela określoną we wstępie wierzytelność i jest uprawniony do jej dochodzenia na drodze sądowej. Z umowy z dnia 18 kwietnia 2007 r. powód dochodzi zapłaty niespłaconej kwoty kapitału w kwocie 52.870,61 zł, kosztów w wysokości 174 zł i skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 0 zł naliczonych za okres od daty zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania według określonej w umowie stopy procentowej, z kolei od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia rozliczenia portfela wierzytelności, tj. do dnia 8 października 2014 r. od kwoty 52.870,61 zł naliczane były przez bank odsetki karne za opóźnienie w wysokości 37.860,16 zł. Z umowy z dnia 3 lipca 2007 r. powód dochodzi zapłaty niespłaconej kwoty kapitału w kwocie 4.792,54 zł, kosztów w wysokości 6 zł i skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 0 zł naliczonych za okres od daty zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania według określonej w umowie stopy procentowej, z kolei od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia rozliczenia portfela wierzytelności, tj. do dnia 8 października 2014 r. od kwoty 4.792,54 zł naliczane były przez bank odsetki karne za opóźnienie w wysokości 4.186,86 zł. Odsetki umowne i karne naliczane były w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne z art. 359 § 2¹ k.c. Powód domaga się również odsetek naliczonych od należności głównych wynikających z obu tych umów od dnia 9 października 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu w łącznej wysokości 576,84 zł. Wezwanie pozwanej do zapłaty całości zadłużenia okazało się nieskuteczne (k. 4-10 akt).

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dacie 19 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L. nakazał pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty zapłaciła powodowi kwotę 100.467,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz z kwotą 4.871,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu – albo wniosła w tym terminie sprzeciw do tutejszego Sądu (k. 11 akt).

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w L. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. na podstawie art. 505³⁶ § 1 k.p.c. wobec skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu i utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości (k. 19 akt).

Postanowieniem z dnia 6 maja 2015 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako właściwemu rzeczowo i miejscowo (k. 88 akt).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 4 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu nakazał pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty zapłaciła powodowi kwotę 100.467,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz z kwotą 1.256 zł tytułem czwartej części opłaty sądowej od pozwu i 3.617 zł tytułem kosztów procesowego zastępstwa powoda – albo wniosła w tym terminie sprzeciw do tutejszego Sądu (k. 102-102v akt).

W piśmie procesowym z dnia 1 września 2015 r. zawierającym sprzeciw od w/w nakazu zapłaty pozwana **E. B.** zadeklarowała możliwość spłaty powoda kwotami rzędu 100 zł miesięcznie.

Pozwana podniosła, że jej sytuacja materialna uległa znacznemu pogorszeniu, gdyż straciła pracę, a ponadto poważnie choruje. Aktualnie pozwana przelewa co miesiąc powodowi kwotę 100 zł, na wyższe wpłaty jej jednak nie stać. Pozwana żyje bardzo skromnie, gdyż ma również inne zadłużenia objęte postępowaniami egzekucyjnymi. (k. 105-105v akt).

W piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2015 r. powód cofnął powództwo co do kwoty 4.335,58 zł, z czego 180 zł tytułem kosztów i 4.155,58 zł tytułem odsetek oraz wniósł ostatecznie o zasądzenie kwoty 96.131,43 zł, w tym 57.663,15 zł tytułem kapitału i 38.468,28 zł tytułem odsetek (k. 153-154 akt).

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie (k. 171-172 akt).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jest niestandaryzowanym sekurytyzacyjnym funduszem inwestycyjnym zamkniętym i jest wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy pod numerem (...) 908.

Powód jest reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna z (...) w W., wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Okoliczność niesporna, jak również wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (k. 41-42 akt), odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. (k. 43-43v akt)

Pozwana E. B. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. jako poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. dwie umowy kredytowe z dnia 18 kwietnia 2007 r. o numerze (...) i z dnia 3 lipca 2007 r. o numerze (...), na podstawie których kredytobiorca oddał do dyspozycji pozwanej środki pieniężne w ustalonej umowie wysokości, zaś strona pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty.

Pozwana nie wywiązała się jednak z przyjętego na siebie zobowiązania, po początkowym okresie spłaty rat zaprzestając regulowania zadłużenia, w związku z czym kredytodawca wypowiedział jej wskazane wyżej umowy kredytowe.

Następstwem wypowiedzenia tych umów było wystawienie przez kredytodawcę w dniu 18 maja 2010 r. bankowego tytułu egzekucyjnego, stwierdzającego w nim wysokość wymagalnych roszczeń przysługujących bankowi wobec pozwanej. Według treści bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 18 maja 2010 r. pozwana z tytułu zawartej umowy z dnia 18 kwietnia 2007 r. winna była powodowi kwotę 59.273,48 zł, w tym kwotę 56.215,23 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 2.884,25 zł z tytułu odsetek umownych i kwotę 174 zł tytułem naliczonych opłat, zaś z tytułu zawartej umowy z dnia 3 lipca 2007 r. winna była powodowi kwotę 5.362,66 zł, w tym kwotę 4.792,54 zł z tytułu niespłaconego kredytu, 564,12 zł z tytułu odsetek umownych i kwotę 6 zł tytułem naliczonych opłat.

Na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 1 czerwca 2010 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...) z wniosku pierwotnego wierzyciela (...) S.A. Oddziału w Polsce z siedzibą w W. prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej tym tytułem egzekucyjnym.

Dowód: umowy kredytowe z dnia 18 kwietnia 2007 r. i z dnia 3 lipca 2007 r. oraz zaświadczenia z dnia 18 maja 2010 r. (k. 74-77 akt), bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 18 maja 2010 r. i postanowienie z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. akt (...) (k. 78-80v akt), zawiadomienie o planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji świadczenia emerytalno-rentowego z dnia 29 sierpnia 2013 r. (k. 81 akt)

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aport do firmy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. – wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wierzytelności

z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanej E. B.. Wniesienie tego wkładu odbyło się poprzez zmianę umowy spółki komandytowej w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza M. W. w Kancelarii Notarialnej z siedzibą w W., a każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności, stanowiącym załącznik do tego aktu.

Dowód : wypis aktu notarialnego z dnia 8 października 2014 r. zawierającego zmianę umowy spółki komandytowej, rep.(...) (k. 46-49v akt), odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 50-52v akt), odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 53-66 akt), postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 23 września 2011 r. (k. 67-67v akt), wyciąg z decyzji Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 29 sierpnia 2011 r. (k. 68-70 akt), odpisy aktualne z rejestru przedsiębiorców (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W. (k. 71-72v akt)

(...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W. w dniu 24 października 2014 r. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której spółka ta zwolniła się ze zobowiązania wobec powoda poprzez spełnienie innego świadczenia - poprzez przelew na rzecz Funduszu wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. jako wierzycielowi pierwotnemu, a wniesionych aportem do tej spółki w dniu 8 października 2014 r., w tym wierzytelności objętej niniejszym powództwem.

Dowód : umowa świadczenia w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014 r. (k. 45-45v akt)

Pismem z dnia 4 listopada 2014 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. poinformował pozwaną o sprzedaży służących kredytodawcy wobec niej wierzytelności z tytułu zawartych w 2007 r. umów kredytowych i wezwał ją do dokonywania spłaty zadłużenia na rachunek nabywcy wierzytelności, tj. powoda.

Okoliczności niesporne, jak również pismo (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 4 listopada 2014 r. (k. 73-73v akt)

Do dnia wniesienia pozwu pozwana na poczet zadłużenia liczonego od chwili wypowiedzenia jej przedmiotowych umów wpłaciła kwotę 4.335,58 zł, w tym 1.100 zł na rzecz powoda, a pozostałą część na rzecz wierzyciela pierwotnego.

Dowód : wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda (k. 36-38 akt), dowody wpłat na k. 106-137, 169-170 akt

Pozwana początkowo spłacała zadłużenie wynikające z tych umów, jednak z uwagi na chorobę i pobyt w szpitalu straciła jedno ze źródeł zatrudnienia, co wpłynęło na jej płynność finansową. Aktualnie pozwana jest w stanie uiszczać powodowi kwoty po 100 zł miesięcznie.

Dowód : zeznania pozwanej na k. 171-172 akt

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny. Pozwana nie kwestionowała zawarcia z poprzednikiem prawnym powoda opisanych wyżej umów kredytowych, jak również tego, że po początkowej spłacie zadłużeń z nich wynikających popadła w zwłokę w spłacie, co finalnie skutkowało tym, że umowy kredytowe jej wypowiedziano, uległy one rozwiązaniu, a przeciwko niej wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny. W znakomitej części stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy. Zawarte w aktach sprawy dokumenty urzędowe, tj. wypisy aktów notarialnych, orzeczenia sądowe oraz odpisy pełne i aktualne z rejestru przedsiębiorców wskazanych wyżej podmiotów uznano za wiarygodne. Odpowiadały one dyspozycji art. 244 § 1 k.p.c., zgodnie z treścią którego dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. W postępowaniu cywilnym dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - art. 245 k.p.c. Dokumenty prywatne, a takimi są - tytułem przykładu – umowy kredytowe oraz przedsądowa korespondencja stron zostały również ocenione jako wiarygodne.

Autentyczność dokumentów prywatnych i urzędowych oraz prawdziwość treści dokumentów urzędowych nie była kwestionowana przez żadną ze stron w oparciu o treść art. 232 k.p.c. w zw. z art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c. Także Sąd

nie znalazł podstaw do tego, aby uczynić to z urzędu. Tym samym okazały się przydatne w sprawie, stając się wyłączną podstawą powyższych ustaleń faktycznych.

Okoliczność, że żadna ze stron nie kwestionowała treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwoliła natomiast na potraktowanie tych kopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Zeznania pozwanej Sąd uznał co do zasady za wiarygodne, niemniej nie mogły one odnieść decydującego znaczenia dla kształtu rozstrzygnięcia. Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia w/w umów kredytowych i narastającego zadłużenia z ich tytułu z uwagi na zaprzestanie ich spłaty lub tylko częściową spłatę kolejnych rat. Sąd nie neguje podanych przez nią przyczyn tego stanu rzeczy (utrata jednego ze źródeł zarobkowania i poważne kłopoty zdrowotne, które skutkowały zaburzeniem płynności finansowej pozwanej), niemniej trudna sytuacja finansowa dłużnika nie może uzasadniać oddalenia powództwa. Nie jest wystarczającym dla uniknięcia płatności swoich zobowiązań powoływanie się na trudną sytuację majątkową.

Poza powyższymi źródłami strony nie zgłosiły żadnych innych wniosków dowodowych, a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby podejmować inicjatywę dowodową z urzędu. Jak wskazano wyżej okoliczności, które legły u stóp niniejszej sprawy, nie były zresztą finalnie sporne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie zarówno co do zasady, a co do wysokości w zakresie kwoty 96.131,43 zł z uwagi na częściowe cofnięcie powództwa przez powoda.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, że w piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2015 r. powód cofnął powództwo co do kwoty 4.335,58 zł, a tym samym wniósł ostatecznie o zasądzenie kwoty 96.131,43 zł, w tym 57.663,15 zł tytułem kapitału i 38.468,28 zł tytułem odsetek.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Ustawodawca zastrzegł również, że Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

W rozpatrywanej sprawie powód cofnął pozew jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy, a zatem zbędne było pozyskiwanie zgody strony pozwanej na tę czynność dyspozytywną.

Poza tym Sąd nie stwierdził, aby czynność ta musiała zostać oceniona jako niedopuszczalna, albowiem cofnięcie pozwu było wynikiem tylko częściowej spłaty zadłużenia przez pozwaną już po tym, jak wypowiedziano wobec niej umowy kredytowe. Co za tym idzie, brak podstaw aby uznać, że cofnięcie powództwa w rozpatrywanej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego względnie aby zmierzało do obejścia prawa.

Mając te okoliczności na względzie w punkcie **II** sentencji wyroku umorzono postępowanie w zakresie kwoty 4.335,58 zł.

Umowa kredytu została uregulowana w art. 69 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.jedn. opubl. Dz.U. 2012 r., poz. 1376 ze zm.). Do jej elementów przedmiotowo istotnych należy zobowiązanie banku do oddania do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, zobowiązanie kredytobiorcy do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, do zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz do zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 ustawy). Art. 69 ust. 2 cyt. ustawy określa formę i treść umowy kredytu.

W rozpatrywanej sprawie umowa zawarta przez pozwaną i poprzednika prawnego powoda odpowiadała obowiązującym przepisom o formie jej zawarcia i treści.

Nie było ponadto sporne między stronami, że wierzytelność służąca (...) S.A. z siedzibą w W. została finalnie nabyta przez powoda na podstawie umowy z dnia 24 października 2014 r. Zastosowanie zatem znajdował przepis art. 510 § 1 k.c. stanowiący, że umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Co za tym idzie, czynna legitymacja procesowa strony powodowej w niniejszej sprawie nie podlegała kwestii.

Brak spłaty zaciągniętego kredytu w myśl art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, a więc innymi słowy niewykonanie zobowiązania przez kredytobiorcę, uruchomił po stronie powoda prawo do wystąpienia z powództwem o zapłatę.

Formułując pismo procesowe zawierające sprzeciw od nakazu zapłaty pozwana nie kwestionowała zresztą zasady swojej odpowiedzialności, w tym przyznała zaciągnięcie wobec wierzyciela zobowiązań o wskazanej wyżej treści, nie przedstawiła jednocześnie dowodów zezwalających na ustalenie, że zadłużenie to spłaciła w całości – art. 6 k.c., a co za tym idzie uznać trzeba, że nie zdołała zakwestionować żądania pozwu również co do wysokości. Trudna sytuacja finansowa spowodowana utratą jednego ze stałych źródeł dochodu czy problemami zdrowotnymi nie zwalnia dłużnika od spłaty zaciągniętych wcześniej zobowiązań. Nie jest wystarczającym dla uniknięcia płatności swoich zobowiązań wskazanie na swą trudną sytuację majątkową czy zdrowotną.

Poza tym niezależnie od uwzględnienia powództwa i wydania wyroku zasądzonego na rzecz powoda nie jest wykluczone porozumienie się ze stroną powodową co do spłaty należności stwierdzonej orzeczeniem sądowym, leży to już jednak w gestii stron tego postępowania.

Wymaga jedynie wskazania, że w punkcie **I** sentencji wyroku doszło do oczywistej omyłki pisarskiej i rachunkowej, albowiem skoro żądanie pozwu opiewało na kwotę 100.467,01 zł, a powód cofnął pozew w zakresie kwoty 4.335,58 zł, to do zapłaty pozostała powódce kwota 96.131,43 zł, obejmująca kapitał w kwocie 57.663,15 zł i kwotę 38.468,28 zł tytułem odsetek. Powyższe podlegało sprostowaniu z urzędu odrębnym postanowieniem w trybie art. 350 § 1 k.p.c.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 96.131,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 października 2014 r. do dnia zapłaty - punkt **I** sentencji wyroku.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem powoda jako o odsetkach za opóźnienie – art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

O kosztach tego postępowania orzeczono w punkcie **III** sentencji wyroku.

Na koszty te składała się opłata sądowa od pozwu i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda.

Z uwagi na to, że powód wygrał niniejszą sprawę w całości, o kosztach tych rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

W konsekwencji zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę **5.024 zł** z tytułu zwrotu uiszczony przez niego opłaty sądowej od pozwu i kwotę **3.617 zł** tytułem zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa. Wysokość opłaty sądowej od pozwu w niniejszej sprawie wyznaczał art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.), a wysokość należnego mu wynagrodzenia jego pełnomocnika procesowego ustalono zgodnie z § 6 punkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (opubl. t.jedn. Dz.U. 2013 r., poz. 461).

Orzeczenie w zakresie kosztów sądowych – opłaty sądowej od pozwu podlegało sprostowaniu również w trybie art. 350 § 1 k.p.c., albowiem powód uiścił tytułem opłaty sądowej od pozwu kwotę 5.024 zł, a nie 5.844 zł (k. 1 i k. 97 akt; 1.256 zł + 3.768 zł).

/-/ SSO Zofia Lehmann

Sygn. akt XII C 2051/15

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
- 3) akta przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od dnia doręczenia.

P., dnia ... grudnia 2015 r.

/-/ SSO Zofia Lehmann